

INTERPELLATION 4/2006 rd

Barnfamiljernas situation måste förbättras

Till riksdagen

Trots att välståndet i vårt samhälle har ökat faller allt fler barnfamiljer under fattigdomsstrecket. Av budgetmanglingen blev det småmulor kvar för de fattigaste barnfamiljerna, en höjning på hela sex euro och det i första hand till underhållsstöd för ensamförsörjare. Det här kallade regeringen en satsning på barnfamiljerna och befolkningsgrupperna med de lägsta inkomsterna — och myste av belåtenhet över sin egen förträfflighet. Det frammanglade budgetbeslutet och tidigare beslut under regeringsperioden räcker inte på långa nejder när för att nå de mål som regeringen skrev in i sitt program för att trygga och främja barnens välfärd och förbättra barnfamiljernas villkor.

Regeringens misslyckade familjepolitik avslöjas också i en rad undersökningar på området. Samtidigt som den positiva ekonomiska utvecklingen har gjort livet lättare för majoriteten av barnfamiljer har vi fått allt fler barnfamiljer som fastnat i en ogynnsam inkomstutveckling. Barnfamiljernas försörjningsproblem har samband dels med situationen på arbetsmarknaden, dels med försämrade familjepolitiska förmåner i reella termer.

Familjepolitiska inkomstöverföringar spelar en mindre roll för barnfamiljernas inkomster. För fattigdomsriskerna har det haft en stor effekt att nivån på minimiförmåner och icke indexrelaterade förmåner släpar efter den allmänna höjningen i inkomstnivån och t.o.m. efter prisutvecklingen. År 1990 utgjorde utgifterna i huvudgruppen familjer och barn omkring 13 procent av alla socialutgifter. År 2003 var utgifterna 11 procent; de

hade med andra ord sjunkit med två procentenheter. De familjepolitiska inkomstöverföringarna per hushåll till barnfamiljer har i reella termer minskat med omkring 10 procent från 1990.

År 1990 var de fattiga barnfamiljerna i Finland 28 000 med 50 000 barn, men 2003 hade de ökat till 63 000 och antalet barn till 131 000. Fattigdomsriskerna har ökat speciellt i ensamförälderfamiljer, men riskgruppen omfattar också familjer med flera barn och familjer med barn under tre år.

Enligt en färsk utredning finns det omkring 170 000 arbetslösa i Finland som lever enbart på grundskydd. I den här typen av hushåll lever 120 000 barn. Familjerna lever på inkomster som ligger under den fastlagda fattigdomsgränsen i EU, alltså på 750 euro per månad. Hur barnets grundläggande behov ska tillgodoses under sådana förhållanden är givetvis ett stort frågetecken.

Sysselsättningstalet för barnfamiljer i gruppen 30—49 år ligger 7—8 procent under nivån före lågkonjunkturen. I gruppen 20—29 år, alltså personer i rätt ålder att bilda familj, ligger sysselsättningstalet hela 15 procentenheter lägre än före lågkonjunkturen. Sysselsättningsläget för ensamförälderfamiljer har försämrats mer än för andra barnfamiljer. Samtidigt har vi fått allt fler ensamförälderfamiljer. I början av 1990-talet var de kring 90 000 och 2003 uppe i 118 000.

Vi har allt fler fattiga och missgynnade barn och följdverkningarna är därefter. Barn i fattiga familjer under minimilevnadsstandard har ofta ingen möjlighet till hobbyer eller att delta i skolutflykter. Knappa inkomster leder mycket ofta

till att föräldrarna har sämre livskontroll. Om föräldrarna mår dåligt gör också barnen det och det ger i sin tur allt tydligare utslag i skolan och barnskyddet. Under de senaste tio åren har antalet barn inom den öppna socialvården och antalet omhändertagna barn ökat i oroväckande takt. Finland är i full fart på väg mot ett barnens klass-samhälle där de som har de sämsta utgångspunkterna får se sina möjligheter till en god barndom urholkas ytterligare, om inte regeringen tar sig an deras sak under pågående regeringsperiod.

På grund av det ovanstående och med hänvisning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi följande interpellation för den behöriga ministern:

Vad kommer regeringen att göra för att bromsa upp utvecklingen mot ökad ojämlikhet bland barn och för att förbättra barnfamiljeförsörjarnas situation på arbetsmarknaden?

Helsingfors den 28 september 2006

Tarja Cronberg /gröna
Heidi Hautala /gröna
Rosa Meriläinen /gröna
Erkki Pulliainen /gröna
Johanna Sumuvuori /gröna
Anni Sinnemäki /gröna
Oras Tynkkynen /gröna
Jyrki Kasvi /gröna
Merikukka Forsius /gröna
Kirsi Ojansuu /gröna
Janina Andersson /gröna
Eero Akaan-Penttilä /saml
Sirpa Asko-Seljavaara /saml
Kaarina Dromberg /saml
Leena Harkimo /saml
Pertti Hemmilä /saml
Hanna-Leena Hemming /saml
Anne Holmlund /saml
Jyri Häkämies /saml
Marjukka Karttunen /saml
Jyrki Katainen /saml
Jari Koskinen /saml
Pekka Kuosmanen /saml
Esko Kurvinen /saml
Jere Lahti /saml
Kalevi Lamminen /saml
Jouko Laxell /saml
Suvi Lindén /saml
Marjo Matikainen-Kallström /saml
Olli Nepponen /saml
Tuija Nurmi /saml
Heikki A. Ollila /saml

Reijo Paajanen /saml
Maija Perho /saml
Lyly Rajala /saml
Paula Risikko /saml
Martin Saarikangas /saml
Petri Salo /saml
Sari Sarkomaa /saml
Kimmo Sasi /saml
Arto Satonen /saml
Timo Seppälä /saml
Juhani Sjöblom /saml
Marja Tiura /saml
Irja Tulonen /saml
Raija Vahasalo /saml
Jan Vapaavuori /saml
Ahti Vielma /saml
Jari Vilén /saml
Lasse Virén /saml
Ben Zyskowitz /saml
Sari Essayah /kd
Toimi Kankaanniemi /kd
Päivi Räsänen /kd
Kari Kärkkäinen /kd
Leena Rauhala /kd
Raimo Vistbacka /saf
Timo Soini /saf
Annika Lapintie /vänt
Mikko Immonen /vänt
Minna Sirnö /vänt
Outi Ojala /vänt
Kari Uotila /vänt
Jaakko Laakso /vänt

IP 4/2006 rd — Tarja Cronberg /gröna m.fl.

Iivo Polvi /vänst
Erkki Virtanen /vänst
Anne Huotari /vänst
Pentti Tiusanen /vänst
Matti Kauppila /vänst
Veijo Puhjo /vänst

Unto Valpas /vänst
Martti Korhonen /vänst
Esko-Juhani Tennilä /vänst
Matti Kangas /vänst
Mikko Kuoppa /vänst
Markus Mustajärvi /vänst